

Søndagens tekst - 17.s.efter trinitatis

Jeg satte alt mit håb til Herren, og han bøjede sig ned til mig og hørte mit råb om hjælp. Disse ord er fra den første af de bibelske læsninger, vi skal høre ved gudstjenesten i morgen. De er fra Salmernes bog i Det gamle Testamente. Pointen er klar: Gud har bøjet sig ned til menneskene, og han hjælper os og giver os fast grund under fødderne.

Jeg satte alt mit håb til Herren, skriver salmedigteren. Hvad er håb? Håb er knyttet til tro. Tro og tillid er tæt forbundne. Tro er fast tillid til det, der håbes på. Det kristne håb, er knyttet til troen på Gud, som vores frelser. Håbet er båret frem af Gud. Det er ham, som i kærlighed bøjer sig ned til os og hører vores råb om hjælp. Det kristne håb er at leve i treklangen af den tro, det håb og den kærlighed, Gud skænker os.

”Der er ikke noget sikkerhedsnet...”, sådan indledte forfatteren Hans Otto Jørgensen fornylig en artikel i en af de landsdækkende aviser. Han fortalte om et nært familiemedlem, der efter mere end fyrré år i landbruget nu er gået konkurs. Hans Otto Jørgensen anklager i artiklen politikerne og os alle for ikke at have øje for en sådan landmand, der gennem alle årene har arbejdet mellem 14 og 16 timer dagligt for at drive sin ejendom. Vi er for ligeglade med hinanden, hører jeg ham sige. Vi tager for lidt ansvar for hinanden.

”Der er ikke noget sikkerhedsnet”, begynder artiklen. En formulering, som mere end nogen griber tidsånden. Det er ord ikke kun til at beskrive en fortvivlende situation for mange landmænd i dag, men ordene rammer også en bredere stemning, en følelse i tiden. En følelse af at leve i en mere usikker tid, hvor sikkerhedsnettet bliver stormasket, og hvor vi nemmere falder igennem. En mere frygtsom tid, hvor fremtidsudsigterne synes mørkere end år tilbage.

Men inden vi fortaber os i sortsyn, er det vigtigt at huske, at det ikke er første gang, at truslerne synes store, og forventningerne er små. Tænk blot tilbage på efterkrigstidens atomtrussel, frygten for paddehatteskyerne og jordens udslettelse. Menneskets magt til at ødelægge er fortsat stor og endda øget, men den destruktive kraft, som bor i vi mennesker, er i og for sig uændret. Så derfor, hvordan tidsånden end er, om den er optimistisk og lys, båret af store drømme og smukke idealer, eller om den er præget af usikkerhed og dystre fremtidsudsigter, så er der altid brug for håb for os i verden. Et håb, som er større end det, vi mennesker selv kan løfte ind i tiden og virkeliggøre i livet. Det håb finder vi hos Gud. Han har i kærlighed skabt verden, i sin søn frelst os fra døden og hans Ånd nærer fortsat troen og håbet i os.

I dagens evangelielæsning siger Guds søn, Jesus, til tolderer Levi: Følg mig! Jesus tænker med de ord på hver og en af os. Hvor meget verdens bekym-

ringer end nager os, hvor svagt håbet og troen end ulmer i os, så gør et følgeskab med ham en verden til forskel. I ham møder vi den flamme, som gør det tydeligt, hvad vi er givet i livet, og klart, hvad vi skal gøre, nemlig elske og værne om hinanden.